

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 25/2021
27.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца Националне службе за запошљавање, против извршних дужника АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Пожеги и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 27.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари месно је надлежан Основни суд у Пожеги.

Образложење

Основни суд у Пожеги донео је решење о извршењу Ив 1151/11 дана 06.04.2015. године, којим је одређено извршење ради наплате износа од 139.954,80 динара, са законском затезном каматом почев од 06.04.2011. године, па до исплате, као и трошкова извршног поступка у износу од 12.598,00 динара. Након изјављивања приговора извршног дужника ВВ, Основни суд у Пожеги је донео решење Ипв Ив 1151/2011 од 30.10.2015. године, којим је усвојио приговор извршног дужника ВВ, ставио ван снаге решење Ив. 1151/11 од 06.04.2011. године, у делу којим је одређено извршење и одредио да се поступак настави као поводом приговора против платног налога пред Првим основним судом у Београду.

Први основни суд у Београду није прихватио своју месну надлежност већ је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08...87/17) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Пожеги.

У конкретном случају поступак је покренут на основу веродостојне исправе - менице која служи као обезбеђење потраживања из уговора о субвенцији за samozapošljavanje, по предлогу извршног повериоца, против извршних дужника, ради намирења новчаног потраживања из уговора од 04.11.2004. године. Против решења о извршењу извршни дужник ВВ је благовремено изјавио приговор, у којем није истакао приговор месне ненадлежности суда.

После стављања ван снаге решења о извршењу поводом поднетог приговора извршног дужника, даљи поступак наставља се као поводом приговора против платног налога по правилима парничног поступка, применом одредаба чланова 455. до 466. ЗПП.

Одредбама члана 19. Закона о парничном поступку, прописано је да ће се суд по службеној дужности огласити месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1.); ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе (став 2.); суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3.); ако се тужба не доставља на одговор тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора (став 4.).

Основни суд у Пожеги је списе доставио Првом основном суду у Београду с обзиром да је уговором, закљученим између странака, уговорена надлежност суда у Београду. Одредбом члана 59. Закона о парничном поступку прописано је да је за суђење у споровима имаоца менице или чека против потписника, поред суда опште месне надлежности, надлежан и суд места плаћања. Одредбом члана 65. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан, а ставом четвртим истог члана прописано је да исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

У конкретном случају не може се сматрати да је уговорена надлежност Првог основног суда у Београду, јер је у уговору од 04.11.2004. године, само наведено да странке сагласно уговарају месну надлежаност суда у Београду, али не и којег, због чега се Основни суд у Пожеги није могао огласити месно ненадлежним.

Имајући у виду да нема споразума странака о месној надлежности Првог основног суда у Београду, а имајући у виду и одредбу члана 59. Закона о парничном поступку, то се Основни суд у Пожеги није могао огласити месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић